

ELŐFIZETESI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre... 16 kor.
 Negyedévre... 4 e
 Helyben használva:
 Egész évre... 20 kor
 Negyedévre... 5 e
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor
 Negyedévre... 6 e

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétfő és
 Szombat utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 2

A szerkesztőség kizárólag visszadási
 vagy megőrzésére nem vállal köte-

Előfizetések és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, november 21.

A husdrágaság.

(K. Ö.) Csak dicsérettel kell megemlékeznünk azokról a kísérletekről, melyek a husdrágaság aktuális kérdésének megoldásán fáradoznak. Hatóságok és érdekképviseletek ide vonatkozó buzgalma egyaránt érdekes. A felvetett eszméket azonban, ha a bajt komolyan orvosolni akarjuk, nagyon is meg kell rostálnunk. Legtöbbször abban hibáznak, hogy a kérdésnek csupán helyi, legjobb esetben országos jelentőséget adnak, holott a husdrágaság előidézésében világgazdasági okok is közrehatottak. Még meglehetősen az egyes gazdasági érdekképviseletek bocsájtani, hogy saját szempontukból, tehát egyoldalúan fogják fel a dolgot és határozzák meg az orvoslás módját. Nem bocsájtatható azonban meg, ha az orvoslás módja között oly követelés is helyt foglal, mely a mezőgazdasági termelés és így közvetve az ország közgazdaságának is hátrányára van.

Ebbe a hibába esik a többi között a budapesti kereskedelmi és iparkamara is, amikor követelése közé oly pontozatokat foglal, melyek a hazai állattenyésztés megrontására vezetnek. Helyes az állattenyésztés és állatállomány javítására és a növendékmarha kimelésére irányuló követelése, helytelen és elítélendő azonban a romániai behozatal megengedését sürgető javaslata. A kamarával egy huron pendül a fő és székesváros magisztrátusa,

mely a szerb határokat akarja megnyitni az állatbehozatal előtt.

Nem tudom, hogy ezzel kicsodán lenne segítve. A husdrágaságon bizonyára nem, mert egyet-mást feltételezve, csak a állatkereskedelem, a közvetítés huzzna hasznát belőle. De a közvetítés sem látna soká hasznát a foganatba vett intézkedésnek. Mert bizonyos, hogy román és szerb állatbehozatal újból ineficiálná állatállományunkat, mely esetben a kereskedelem sem boldogulna. Mert beteg állatállomány mellett szünetel a közvetítés. Határozott kára lenne pedig a magyar állattenyésztőknek, mely sok-sok millió értéket képviselő vagyonát látna megtámadva. Feltékenyen őrzött és nagy áldozatokat követelő állategészségügyünk pedig ugyancsak a keleti államok állategészségügyének nivójára süllyedne.

Eppen abból a körülményből, hogy Bécsben és Münchenben olcsóbb magyar marhapestenyét fogyasztanak, kell arra következtetnünk, hogy a belfogyasztást el tudjuk látni, hogy tehát rendelkezünk elegendő vágómarhával. Felesleges tehát a keleti állatimportot idezuditani. A husdrágaság okai tehát szintén másban keresendők és meg is találhatók, ha szemünket kinyitjuk.

A romániai és szerb marhabehozatal megengedésének sürgetése csak ellenségeinknek használ. Lám, alig hangzott el a budapesti kamara és társai szava, a szerbek siettek kijelenteni, hogy velünk csak azon esetre szerződnek, ha velük állategészségügyi konvencziót kötünk. Ab-

ban biznak, hogy a magyar állattenyésztés ellenei majd idebenn támogatják követelésüket.

Pedig ebből nem lesz semmi. Nem is lehet. Mert a Németországgal kötött kereskedelmi szerződés oly tarifát és állategészségügyi intézkedéseket tartalmaz, melyek az állatexportot nagyon megnehezítik. Életfeltételünk, hogy mi is azonképpen védekezzünk a keleti államok ellen.

Igenis, oldjuk meg a husdrágaság kérdését. A fogyasztók millióinak érdeke forog kockán. De ne akarjunk lehetetlen és veszélyes követelésekkel újabb csapást a mezőgazdasági termelésre mérni.

A politikai válság.

Wekerle a dotációk megvonásáról.

Politikai körökben elterjedt hírek szerint *Wekerle* a közigazgatási bizottság elnöke azért járt Fejérvárynál, hogy informálja, hogy a vármegyei dotációk megvonása *törvénybe ütközik* s amennyiben a dolog bíróság elé kerül, az államkincstárt *feltétlenül kötelezni fogják* a törvényes dotáció kifizetésére.

A szabadelpárt programja.

A szabadelpárt, amely az utóbbi hetekben óvatos mozdulatlansággal nézte a dolgok alakulását, most megint magára vonja a figyelmet. Annak idején minél hosszabb határidőre, e hónap 22-ére tüzték ki a programkészítő bizottságok munkáját abban a reményben, hogy

„TISZÁNTÚL” TÁRCZÁJA.

A mi mindig új marad...

Irtó: Herczegh Dezső

Ha jól emlékszem, októberben történt. Sok-sok esős, hűvös nap után végre szebb idő következett. Elvonultak a csunya, olmos felhők, újra kinyílt a kék égbolt és ismét kisütött az aranyos napsugár. Igen, az édes napsugár, mely mintha csak bocsánatot akart volna tőlünk kérni eddigi bujdosásáért, mintha csak kárpótolni akart volna hosszas távollétéért, még barátságosabban, üdében, vigabban szórta széjel sugarait az átázott földre...
 Messze körül az égen egy báránnyelűcske sem uszott, tiszta kék színű volt a menyboltozat, mely messze lenn szürke színbe vegyült. Egy kettőre főlészardt a föld és kivirágzott az ős apró virágai.
 Itt-ott kinyíltak az ablakok, hadd tóduljon a szobába az aranyos napsugár, hadd vigye magával az erős, üde levegőt...

Oly különös jóleső érzés töltötte el a lelket, mintha önkéntelenül fel kellene kiáltania:

— Nini, hisz tavasz van megint!

Csak az égnek meredő fák üres, csupasz ágakkal, a körülöttük heverő sárga, fonnyadt levelekkel árulták el a szomorú valóságot, hogy bizony ős van, messze még a kikelet...

* * *

Bárándiéknál megőrültek a jó idők. Ajtót, ablakot kitértak. A gyermekek dalolva, nevetgélve futkostak a kastélyba és örültek, hogy a szobájukból hová a csunya idő beszorította volt őket, ismét kimehetnek kissé a szabadba.

Az örökösen gyengélkedő nagymamát is toloszékébe ültették s kisérték vele a »tavaszos ősbe«. A napsugár oldalra tolták, hadd játszadozzék szép fehér hajfürtjeivel a napsugár. Mellette ült kedvenc unokája Bözsike, ki gyöngéd szeretettel vette körül. Minden gond-

ját mintha arra irányította volna, hogy eltalálja a jó nagymamának még a gondolatját is.

És a jószagos tekintetű nagymama elégedetten, boldogan szivta magába az üde levegőt és figyelmesen hallgatta Bözsike fölolvását. Kedvencz írójától, Tolsztojtól kellett neki egy-egy órát felolvasni.

Alig olvasott azonban Bözsike fél órácskát, mikor a nagymama kezeivel intett neki és mosolyogva mondta:

— Ne, ne olvass fiacskám többet. Mily szép az idő. Ugy-e? Hadd gyönyörködjem... ki tudja... ki tudja meddig...

Bözsike majd hogy könnyezett. Atkarolta gyöngédén az öreg asszonyt és össze-vissza csókolta.

Aztán feddőleg, duzzogva mondta:

— Ugyan, nagymama kérlek, ha szeretsz ne beszélj így?

Elhallgattak. Öreganyus két kezét a szék bórparnás támláján pihenteté, szeméit félig lehunyta... Abrándozott. Óh, vajjon miről?... Hirtelen zongorahangok töltik be a levegőt.

szíves tudomására adja nagyrabecstül vevőinek és a nagyérdemű közönségnek, hogy az őszi idényre a legújabb és legdivatosabb angol, skót és Homespon, valamint angol double mellénykülönlegességgel megérvényesítve szolgál, a legjobb kiszolgálásról a cég szívesen gondoskodik, a legjobb pártfogását tisztelettel kéri

LEBOVITS és WEISZ angol divat férfiszabó cég

keztek, a mely raktár dús választékban a nagyérdemű közönség rendelkezésére áll. Előnyös ruhabérlet-táblázattal pedig a cég eddigi jó hírneve is kezkesedik. — A m. t. vevőink és a t. közönség további pártfogását tisztelettel kéri

Lebovits és Weisz angol divat férfiszabó cég NAGYVÁRAD, Fő-utca, zárdá-épület. — Városi és vidéki telefon sz. 151.

mostanig csak tisztulnak a viszonyok akár csáléra, akár hajsza. Ez a távoli terminus is eljött, de a válság kibontakozásának iránya még mindig ismeretlen. A szabadelvűpárt tehát kénytelen beleharapni a savanyu almába.

Csütörtökön ülnek össze a szakbizottságok: a jogi albizottság, melynek Erdély Sándor, a közös és horvát kérdések kidolgozására küldött albizottság, melynek Dániel Ernő az elnöke, a közgazdasági bizottság, melyben Lukács László az elnök, a közoktatásügyi bizottság, melynek tanácskozásait Berzeviczy Albert vezeti és a belpolitikai bizottság, melynek Sándor János az elnöke. Ezek a bizottságok öt napon át fognak tanácskozni s ezután elaboratumaikat Jakabffy Imre főelőadónak nyújtják át, aki megcsinálja a program végleges szövegét s a javaslatot a párt értekezlete elé terjeszti. Már most csak az a kérdés, mikor látják a pártban oportunistának, hogy előálljanak ezzel a programmal. Mivel a kormány helyzete januárig okvetlen eldől, több mint bizonyos, hogy a szabadelvűpárt bölcsen megvárja ezt az időt, mielőtt színtvall.

A szabadelvűpártban nagyon vérmes reményekkel nem néznek az új program konzekvenciái elé.

Különböztet ott is bukottak tudják már Fekereváryt, s tegnap este sokat beszéltek arról, hogy mennyire önértet, következetesség és határozottság nélkül dolgozik ez a kormány, melynek valósággal az az ambíciója, hogy a mai kudarcát holnap mindig nagyobb fiaskó kövesse. Többek közt figyelmeztettek arra, hogy pénteken a belügyminiszter felfüggesztette hivatalából Fazekas Agoston pestvármegyei főjegyzőt, szombaton aztán ugyanez a miniszter a felfüggesztett főjegyzőhöz hivatalvizsgáló komissziót küld, amely három napon át tárgyal vele, pedig tulajdonképpen tudomásul sem volna szabad vennie, hogy hivatalában van.

A szabadelvűpártban egyebekben báró

Wesselényi Miklós képviselőt, akit a tizenkét erdélyi vármegye küldöttségeiből álló ellenőrző szervezet élére választottak, Erdély kormányzójának, a vármegyébe küldött ellenőrző pilitikusokat ellen-főispánoknak nevezték. A szabadelvűpárti humor szóval még mindig leleményes.

Uj főispánok.

A kormány köreiből különben új főispánok híre érkezik ismét. Allitóltag Lenk Gyula kirtáblabíró Jász-Nagykun-Szolnok vármegyébe, dr. Baditz Zoltán megyei főjegyzőt Sopronmegyébe és Sopron városba nevezik ki főispánoknak.

NAPRÓL-NAPRA.

Másutt.

Hogy nálunk nem történik *semmi*, vagy hát legalább is — nem igen történik *valami*, azt sajnos nagyon jól tudjuk. Hiszen nyilvánvaló. Még az is köztudomású, hogy meg sem ütközik rajta senki. Minek is, ugy-e? Marad minden a régiben. Ha tehát példákra akarunk hivatkozni, akkor a mi speciális viszonyaink között máshova kell mennünk. Nem mondhatjuk azt sem, hogy a *szomszédba*. Ott talán éppen úgy piszmognak, babrálnak, szuszognak a munkára, köztevékenységre hivatott faktorok, mint itt körülöttünk. Példáért tehát el kell mennünk az ötödik-hatodik vármegyébe. Minél jobban — *nyugatra*.

Olvassuk, hogy Szombathelyen, ebben a régi néppárti kerületben megalakult a — függetlenségi párt. Ez eddig mindenestre különös. — A liberális sajtó azonban mást tart különösnek, sőt egyenesen *föltűzőnek*. Azt, hogy a párt elnökévé választott herényi Gothárd Sándor hivatalos beköszöntőjében *keresztényszociálistának* vallotta magát. Nem feltűnő biz az ilyesmi Dunántul, ahol a keresztényszocializmus oly diadalmasan nyomul előre. De hát,

mit szólnának az ilyen függetlenségi pártelnökhöz ezen a vidéken? És, ugyan ki vallja ezt a programot hasonló hivatalos méltóságban, erre mifelénk? Szomorúan konstatálhatjuk, hogy: *senki nincsen, bizonyára nincsen*. Hozzá még, ez megint olyan köztudomású tény, amelyet éppen nem kell sem megállapítani, sem kommentálni. Ilyen apathikus az élet a mi köznyös pátriánkban.

Most egy-két példát a keresztény munkásvilágból. Budapesten keresztény *munkás-liceum* van alakulóban. Hihetőleg még ebben a hónapban megkezdik a fizikai sorozatot. Aztán sorra kerülnek a közgazdaság, nemzetgazdaságtan, alkotmánytan, vegytan és számtan. Említettük már, hogy veszprémi munkásegyletünk keretében legutóbb megalakult a szövetben dolgozók szakegylete. A derék egyesületnek ezen kívül van már építőszakosztálya is, amely vállalkozásokba bocsátkozik. Van továbbá vas- és témmunkás szakosztálya. Alakulóban van legújában a földmivesek és bõrmunkások szakosztálya is. A *pápai* keresztény munkásegylet is megkezdte a napokban a szakosztályonként való szervezkedést. A fővárosban ezen közben új munkásegylet is alakult. Éppen a múlt vasárnap, a *vizivárosban*.

Mindenütt jó, tartja példaszó, de a legjobb *otthon*. No, ezt nálunk, ilyen előzmények után és ilyen körülmények között bajos volna elmondani. Mindenütt sokkal jobb, mint nálunk. Azon iparkodjunk, hogy már egyszer mivelünk is példázhasanak másutt. Ne lustálkodjunk tovább. Ne tegyük az eke szarvára kezünket és ne tekintsünk vissza. Hanem szántsunk tovább és *szántsunk* jóval — mélyebben. (h.)

TÁJÉKOZTATÓ.

November 26., 28. Előadás a Katholikus Legényegyletben.

November 25. Katalin-estély a Fekete Sasban.

Nov. 26: Földmívelők körének táncmulatsága.

A szobában Lilike jókedvűen ütögette a billentyűket és a saját kísérete mellett dalolt.

Játszott, énekelt vig és szomorú dalokat, a melyek éppen bolondos kis fejcskájában motoszkáltak és az öreg nagymama, úgy látszik szívesen hallja a szép nótákat.

Bözsike az olvasásba mélyedt. De azért közbe: odatekintgetett szeretett nagymamájára.

De vajjon mi történt?? Öreganyus könynyezett . . . Bözsike ijedten dobta el a könyvét odaugrott az öreg asszony mellé.

— Nagymama, édes nagymamám mi bajod? Beszélj szólj anyuskám, fáj valamid? — És ő is sírni kezdett.

Az öreg asszony mintha mélyen elmerült volna a gondolataiban, hirtelen fölvetette a fejét és mosolygott könnyein keresztül.

— Nem sírok csacska, dehogy sírok csak . . . csak eszembe jutott valami. Bözsikét nem lehetett ilyen könnyen megnyugtatni. Még mindég fölindulva faggatta tovább.

— Nem hiszem nagymamám, te eltitkolsz valamit előttem!

— Ne hidd, hiszen láthatod, hogy örömmemben sírok, mert . . . valami szép jutott az eszembe.

Bözsike most már megnyugodott. Az öregasszony pedig egyszerre beszédes lett.

— Tudod Bözsikém, ez a nóta, melyet Lilike éppen most játszott, az én nótám volt. Igen, az énym . . . régen óh, nagyon régen . . . Aztán eszembe juttatott egy régi, nagyon régi történetet . . . De majd elmondom neked, hisz oly jól esik az ifjúságomra gondolni.

— . . . Régen volt, nagyon régen . . .

És a nagymama mosolygott, — talán ismét fiatal lánynak képzelte magát.

Mély lélekzetet vett és az ő gyenge, de azért oly végtelenül kedves, lágyan hízogó hangján beszélni kezdett:

— Olyan idős lehettem akkor, mint most te, szívem, úgy tizenhét éves, mikor az ujonnan megválasztott jegyző, egy igen képzett, intelligens, fiatal ember érkezett községünkbe. Az olyan kis helyen, mint Bélaháza, már ez bizony eseményszámba ment. Az új jegyző kedves modora, nyájassága által csakhamar kedvelté tette magát és mindenhol szívesen látott vendég volt.

Hozzánk is mind sűrűbben eljárógatott és mindig tudott valami szépet, valami újat elbeszélni és én oly áhitattal hallgattam . . .

Jó barátság fejlődött köztünk mihamar, később ugyszólván naponként láttuk egymást, együtt kocsikáztunk vagy sétáltunk s ha megtörtént, hogy egy-két napig nem láthattam őt, akkor vettem csak észre, mennyire hiányzott nekem, mily nehezen nélkülözöm a társaságát, mennyire szerettem . . . Igen, bevallom, szerettem, nagyon szerettem . . .

Multak a napok.

Egyszer aztán, óh, világosan emlékszem reá, akárcsak ma lenne, egy keddi napon történt, hogy édes apám elutazott. Kikísértem az állomáshoz és véletlenül ugyanazzal a vonattal érkezett meg a jegyzőnk. Kocsi nem várta, gyalog kellett volna mennie és én meghívtam a kocsimra.

Sokáig hallgattunk. Szótlatlanul ült mellettem, de éreztem, tudtam, hogy valamit mondani akar . . .

Nem csalódtam, mert végre megszólalt.

Hangja remegett a fölindulástól. És csak

azt értettem meg, hogy igazán, őszintén szeret, s meg fogja kérni a kezemet.

Bolhog voltam!

Azt határoztuk, hogy a következő vasárnap mire apám hazaérkezik beszélni fog vele.

Hogy mit beszélt egymással a két férfi, nem tudom.

Apám nagyon haragosnak látszott és az én jegyzőmet nem láttam többé. Megértettem, elutasították!

Szüleim nem tettek említést előttem a történetekről és én sem szóltam, de annál mélyebben szenvedtem . . .

Kerülő utakon jött hozzám a hír, hogy ő ott megvált állásától és eltávozik kis falunkból. Elhagy-örökre . . .

Óh, hogy szerettem volna legalább egyszer még találkozni vele! Elmondaná, mit beszélt apámmal, milyen választ kapott tőle. Talán megtiltotta volna neki apám, hogy velem érintkezzék? Vagy nem akart többé tudni rólam?

Olyan voltam, mint az álomkoros. Fejem zugott. Szórakozott lettem és kíváncsi, vajjon elbucszuk e legalább tőlem?

Pedig elbucszott . . .

A következő éjjel arra ébredtem, hogy halk tompított hangon zene szól az ablakom alatt.

Szinem hevesen dobogott.

— Ez ő — gondoltam magamban. — Bucsut vesz tőlem és könnyekkel telt meg a szemem.

Kedvencz nótámat huzzák a cigányok, ugyanazt, a mit a Lilike épp az imént játszott olyan busan, olyan, fájdalmasan . . .

UJDONSÁGOK.

Örley Kálmán.

Mint részvétellel értesülünk, Nagyvárad uri társadalmának gyásza van. Örley Kálmán volt országgyűlési képviselő tegnap este az utolsó szentségek felvétele után meghalt. Elhunytát legközelebből az Örley, Hlatky-, Miskolczy-családok gyászolják. Ugy a társadalmi közéletben, mint a politikában tevékeny részt vett. Korábban a vármegye szolgálatában állott s mint I. aljegyző működött. Állásáról azonban lemondott s gazdálkodást folytatott, bérlő volt a várad-káptalan csökmői pusztáján. Később egy cikluson át a margittai kerület képviselője volt, de a következő ciklusra már sem itt, sem másutt nem tudott mandátumhoz jutni. A megyei törvényhatóságban élénk munkát fejtett ki. Az utóbbi időben pedig súlyos betegség támadta meg különben szívós szervezetét. Előbb Budapesten keresett gyógyulást, de utóbb hazahozták. Orvosai már hetekkel ezelőtt menthetlennek jelentették ki. Egy héttel ezelőtt *Purjesz* tanár volt nála Kolozsvárról, az sem segíthetett rajta. Temetése holnap délelőtt 10 órakor lesz az áldás-utcai gyásházából.

A családi gyászjelentés szövege a következő:

Özv. Örley Kálmáné született: Miskolczy Irma; Örley György nejével Fényes Mártával; Örley Irma férjével Korbuly Lajossal és gyermekeivel Péterrel és Lajossal; Örley Magda férjével Meskó Boldizsárral; Örley Kálmán, Örley Anna, gyermekei, illetőleg menyei és vejei; Örley Béla nejével Zathureczky Gizellával; Örley Jolán férjével Dobóczy Dezsővel; Örley Piroska férjével Némcsik Kálmánnal; Örley Ilona férjével Bágya Ödönnel; Örley Flóra, Örley Kornél férjével Hlatky Endrével; Miskolczy Barnabás, Miskolczy Ferencz, testvérei, illetve sógorai és sógornője mély fájdalommal tudatják Örley Kálmán-nak folyó évi november

Rövid ideig álltak ablakom alatt, aztán folytonosan az én dalomat huzva távoztak.

A zene mind halkabbá és halkabbá vált, már-már alig hallatszott valami, egy-egy akkord ért füleimhez, aztán megszűnt. Vége...

Hogy mit szenvedtem én akkor, azt nem tudnám elmondani. Mintha odaszegeztek volna ágyamhoz, mozdulni sem tudtam.

Szivem csordultig megtelt fájdalommal, keserűséggel és nem tudván többé magamom uralkodni, keserves zokogásba törtem ki...

Szüleim szomszédos hálószobájukból ijedten rontottak hozzám. Ugy látszik, megértették a helyzetemet, mert vigasztalni kezdtek.

Szánalmas arcom lehetett, mert édesapám sokáig tanácskozott és sugdolózott anyámmal.

Másnap nem tudtam ágyamat elhagyni. Beteg voltam és csodálatos, apám mégis feltűnően jókedvű volt.

Egyszerre csak mosolyogva nyit be hozzám.

— Vendéget hozok — szól.

Nyílt az ajtó és belépett az én szépséges jegyzőm, a te boldogult nagyapád.

A nagymama elhalgatott. Látszott rajta, hogy a hosszú elbeszélés kimerítette.

Fáradtan lehajtottá ősz fejét. Bágyadt mosoly ült ajkain és szeméit Bözsikén nyugtatá. Ugy látszik, nézte a hatást.

Aztán talán az erős őszi levegőtől megittasulva lassan lehunyta szempilláit és elaludt.

Bözsike némán bámult maga elé. Messze kalandoztak gondolatai. Talán ő is az ő szép jegyzőjére gondolt...

hó 21-ik napján d. u. 4 órakor 59 éves korában, a halotti szentségek ájtatos felvétele után bekövetkezett halálát. Temetése folyó évi november hó 23-án, csütörtökön délelőtt fél 10 órakor lesz Nagyváradon, az áldás-utcai gyásházából, a róm. kath. egyház szertartása szerint. Az engesztelő szent mise-áldozat ugyanakkor fog megtartatni az olasz-i plebánia-templomban. Nagyvárad, 1905. november 21.

* **Személyi hir.** Nagy Géza ezredes a debreczeni 2. honvédszázad parancsnoka Nagyváradon időzik s az ezred itt állomásozó osztályának tisztjeivel lóvásárlásokat eszközöl a megye nagybirtokosainál.

* **A vízvezetési telep kibővítése.** A vezeték kiterjesztése és a vízpcsékolás folytán nagyon is sürgőssé vált a vízmű kibővítése. E célra a mostani telepen, ennek szomszédságában levő terület jelöltet ki, mivel azonban ezen területek nincsenek a város tulajdonában s ezért a telekszerzés iránti eljárást kell keresztülvinni. Ennek a megindítását sürgeti most *Köszeghy* József főmérnök, s betérjeszti a kibővítéshez szükséges területek helyszíni rajzát. A kibővítés terveit most készítik a miniszteriumban és a városi mérnöki hivatalnál; az előbbinél a vízszerezésre, a városi mérnöki hivatalnál pedig a partvédelemre és a terület szabályozására vonatkozó részeket. A közgyűlés a terveket a februári közgyűlésen tárgyalhatja s így áprilisban megkezdhetik teljes erővel a munkálatokat. Annál inkább sürgős a kibővítés, mivel a jövő évben nagy vízhiánnyal kell megküzdeni.

* **Kitüntetett nagyváradai kertész.** A magyarországi kertészeti egyesület által Szegeden nagyszabású krizanthemum kiállítást rendezett, melyet szombaton nyitottak meg. A Nippon szép, kedves virágaiból rengeteg van összehalmozva a kiállításon s a legszebb krizanthemum példányok láthatók remek színváltoztatban. A kiállításon a nagyváradai kertészetet is szép kitüntetés érte, amennyiben a zsűri *Farkas* József műkertészetének ítélte oda a negyedik díjat: bronzérmét és 50 koronát.

* **A csatornázási szabályrendelet.** Nagyvárad város jogügyi szakszabályrendelet-tervezetét, s azon igen sok módosítást tett. Így mindjárt az első szakaszt odamódosította, hogy Nagyváradon nem kettős, hanem egyes legyen a csatornázás. A tervek szerint ugyanis külön csatorna lenne a fekália- és szennyvizek levezetésére. A szabályrendelet különben még nem tárgyalta le a bizottság, hanem a 37-ik §-tól kezdve még pénteken délután folytatólagosan tárgyalja a hátralevő szakaszokat. Különböző megemléstéreméltó, hogy évek óta nem volt olyan népgyűlés a jogügyi szakszabályrendeletnek, mint a tegnapi. Jelenvoltak: Dus László elnök, Tóth Márton előadó, Szokoly Tamás, dr. Adorján Emil, Mihelyi Adolf, Schütz Albert, dr. Sonnenfeld Zsigmond.

* **Ajándék a berettyó-ujfalusi templom részére.** Sajnálattal vettük tudomásul, hogy multkor liisztánk a berettyó-ujfalusi templom részére ajándékozott kézimunkákról nem volt teljes, s azért ezennel készséggel pótoljuk a hiányt. *Géczy* Lajosné urasszony Nagyváradról egy pompás horgolt oltárterítővel, *Habókay* Béláné, *Géczy* Irén urhölgy Berettyó-Ujfaluból pedig egy velummal (szentségfogókendő) gazdagították az új díszes katolikus templom szerelvényét. Most sem ártatjuk magunkat azzal a gondolattal, hogy jegyzékünk e két adattal teljes lesz s azért minden újabb adalékot a legnagyobb örömmel közlünk le.

* **Nagyváradai diákok s a párbajellenes liga.** Megirtuk annak idején, hogy a győri állami főreáliskola VIII. osztályának tanulói kötelező nyilatkozatot adtak ki, hogy a jelen tanév végén érettségi vizsgálatok letevésekor valamely párbajellenes szövetségbe belépnek. E határozatot megküldték most az ország összes középiskolai utolsó évfolyamon levő növendékeinek. Tegnap megérkezett a derék határozat a nagyváradai felső kereskedelmi iskola harmadéves növendékeihez is, hol nagy lelkesedéssel csatlakoztak a szép eszméhez s folynak az aláírások a nyilatkozatra. Ezzel is nagy lépéssel halad előre a párbajellenes mozgalom.

* **A városi nyomtatványok szállítása.** A legutóbbi városi közgyűlésen hosszabb vitát keltett a városi nyomtatványok szállításának a kérdése. A szerződéses vállalkozó: ifj. Berger Sámuel ugyanis a nyomdáját eladta s most Sonnenfeld Adolt nyomdája szállítja a nyomtatványokat. A közgyűlés a jogügyi bizottságnak adta ki az ügyet, hogy mondjon véleményt, miszerint a szállítási kötelezettséget, illetve jogot a szerződő fél átruházhatja-e. A jogügyi bizottság tegnapi ülésében tárgyalta a kérdést s azon véleményben állapodott meg, hogy a Berger Sámuellel kötött szerződésből kifolyólag az átruházás ellen formailag nem tehető kifogás. Kéri azonban a tanácsot, hogy a jövőben minden szerződésben kiköttesék, miszerint az át nem ruházható.

* **A kertész-utcai lakosok panasza.** Azt vitatni sem kell, hogy Várad-Velence egy része minden tekintetben olyan mostoha elbánásban részesül a város részéről. Téli és őszi időben még jó, ha csak bokáig járnak a sárban, nyáron pedig porfelhőben uszlik. A villamos világításnak nagyon örült az ottani lakosság, mert remélte, hogy legalább tűrhető világosság lesz. De szomoruan csalódtak, mert most is olyan setétség van, mint azelőtt. Az izzó lámpák csak úgy világítanak, mintha szentjános bogárcsák lennének. Különösen Kertész-utca lakói panaszkodnak. A város nem ad tűrhető világosságot s így az óriási sárban alig lehet járni. Annál kellemetlenebb a lakosokra, mert Kertész-utca közbiztonsági állapota is igen gyenge lábon áll.

* **Felszólalás Debreczenből.** Debreczenből írják nekünk: Épen most értesülök, hogy itt a kálvinista Dóczy féle leánynevelő intézetet egy újabb emeletes ház épületével kibővítik és ott fogják elhelyezni a szükségessé vált párhuzamos osztályokat. Jól van, a protestánsok tehetik, amit akarnak, ebbe beleszólni semmi jogunk, csakis azért említem fel mert ebben bennfoglaltatik az áldozatkészség is, melyet a protestánsok mindannyiszor tanúsítanak, valahányszor azt saját érdekük előmozdítása megköveteli. Mi csodálni tudjuk az áldozatkészséget, de egyúttal mérlegeljük is annak hátrányos hatását a katolicizmusra. Ennek a bőkezűségnek és építkezésnek következménye ugyanis nem más, mint azon katolikus vallású leányok lelkesedése, kik a debreczeni zárdába a hely szűke végett fel nem vétethetvén s most majd a kálvinista intézetbe fognak járni, hogy ennek mi az értelme, azt nem kell bővebben fejtegetni, elég fájdalom, hogy már most is, a zárda szűk helyisége miatt az országos tanítói árvaház leányai közül többen kénytelenek a zsidó leányiskolába járni. E fontos pont felett úgy hiszem, nem lehet könnyedén elsiklani, és ezt félvállra vetni, hanem tenni kell valamit, ellen-súlyozni kell a kath. lelkekre számító protes-

táns törekvést a helybeli zárda kibővítésével és megmenteni a kath. lelkeket. E megmentés csak Váradról jöhet. Vagy nem volna ott egyetlen nagy lélek sem, ki e magasztos czélra *huszonötezer* forintot áldozni kész volna? És ha egy nem teheti, többen összeállva nem tehetnék? nem hallgatnák-e meg esdő szavát a debreczeni kath. szülőknek? nem hihetjük, hanem hisszük, hogy e segély rövid idő alatt megérkezik és így most is teljesedni fog, hogy spes, in Deo confisa, — mert ebben bizunk — nunquam confusa recedet!

* **Az éjjeli pesti vonat késése.** Kellemtelen volt azoknak, a nagyvárad állomáson, kik a Budapest felől éjjel két órakor érkező személyvonattal tovább akartak utazni Kolozsvár fele, vagy vártak valakit az említett vonattal. A személyvonat nem jött, e helyett táviró hozta hírül, hogy hétfőn este 8 órakor a rákoskereszturi nyaralónál egy kavicszállító vonat kisiklott s 8 teherkocsi összetört. A kocsiokban levő nagymennyiségű kavics ellepte a pályatestet, úgy hogy csak nagy munkával lehetett a forgalmi akadályt elhárítani. Már a Kolozsvár felől jövő s Nagyváradról 11 óra 4 perczkor Pestre menő vonat utasai is kénytelenek voltak Rákoskeresztúron leszállani s közúti kocsikon menni be a fővárosba. A Budapest-keleti pályaudvarról jövő személyvonat éjjel 2 óra helyett csak tegnap reggel 9 órakor érkezett be Nagyváradra. E miatt a postai kézbesítés is késett tegnap.

* **Vuncsi szöveggönyvébe.** Szerény ibolyához hasonlóan, rejtve költő kuplénekesünk »telajzván« a lant idegeit, rajta a követbezőket pengette el:

A kisasszony.

Látok tegnap a Fő-utcán egy szép kisasszonyt,
Kezét törli, szemepárja sűrű könnyet ont;
Belga csipkeöltözéke térdig csupa sár:
Úgy kell neki, sétálgatni aszfaltunkra jár!
Csuf, csuf csakugyn az a sáros tines,
Nodehát van-e hely, hol ilyesmi nincs?
Van-e hely, hol a locs nem ismeretes?
Ej haj csuf latyak, hess, hess, hess!

A konflisló.

Szánakoztam tegnap egy rossz konflisló fölött,
A Fő-utcán egyik lába csuful eltört;
Nem gyors hajtás, nem csuszamlás volt ott a bibe:
Belészorult aszfaltunknak egyik gödribe!
Csuf, csuf csakugyan a göröngyös tines,
Hogy te ott eleszol, olyan ugyan nincs.
Gödör ott gödröt ér, ez rettenetes!
Török a gebeláb, hess, hess, hess!

* **Városliget-utca rendezése.** A városi főmérnök egy régen megoldásra váró kérdésre vonatkozólag tett előterjesztést tegnap a városi tanácsához. Városliget-utcán valóságos életveszélylyel jár a közlekedés. Az utca me-redek s egy kiugró gát zárja el annyira az utat, hogy egy kocsi mellett még gyalog ember sem tud keresztül vergődni. Ezeken a bajokon akar segíteni a főmérnök. Az utca színvonalának megállapítására javaslatát korábban beterjesztette a főmérnöki hivatal. A gát helyet új kapubejárót tervez, betonfallal s lépcsővel. Egyidejűleg az utca burkolását kockakövel s a szennyviz-csatorna kiépítését javasolja a főmérnök. Ideje már, hogy a város komolyan hozzálátna ennek az utcának a rendezéséhez.

* **Rendőri hírek.** A Moskovits Adolf és fiai gyárában alkalmazott Papp Mihály munkást tetten érték néhány nap előtt, amint a gyárból egy csomag zsákot vitt el; kérdőre vonatván, beismerte, hogy se szeri, se száma ama zsákoknak, melyeket állandóan lopkodott

a gyárból és házalóknak eladott. Lezárták. — Főrész Dezső és Szabó János nevezetű egyének vasárnapról hétfőre virradó éjszaka nagyot ittak és hazatérőben a Szent János, Füzes, Széles és Halász utcákon 40 ablakot bevették, betétül pedig néhány embert megütöttek. A garázda emberek megfélemezésére előhívott Bémer-téri őrszem már a lakásán találta a két jeles férfit, azonban oly holt részeg állapotban, hogy nem is tudta őket előállítani. A rendőrség folyamlatba tette ellenük az eljárást. — A vasárnap garázdálkodók sorozatát Székely Lajos földműves zárja be, aki a Karger féle vendéglőből vasárnap későn éjszaka tántorgott haza lakására. Itt a telített szivacshoz hasonló állapotban levő férfit K. Szabó Sándor nevű lakótársa vetkeztette le és tette ágyba. E művelet kapcsán Székelynek 40 korona pénze is eltűnt. Ma tett panaszára K. Szabó Sándort és nejét, akik időközben meg is ugrottak, a rendőrség zár alá helyezte. — Szent János utca 11 sz. a. özv Papp Jánosnénál pénteken délelőtt megjelent egy rokonszenves külsejű férfiú és a kiadó szobát kivette. Bemutatkozván, mint Darvas vasuti főmérnök, egy korona 40 fillért kért szobaasszonyától, hogy hordárját kifizethesse, mert mint mondotta, a nála levő nagy bankóból nemigen tudna vissza adni a szegény hordár. Ez uton jól zárható fiókot kért fontos okmányai elhelyezhetése végett és a házban lakó egyik uri családtól addig is míg bőrdíjjei a vasutról beérkeznek egy tiszta gallért. Ezek után távozott, és azóta se látták. A gyanuba fogott szobaasszony ma lakatossal felnyitatta ama bizonyos fiókot, melynek kulcsát a mérnök ur magával vitte és talált benne egy *Pannoniabeli állapot*. — Rosenberg József 27 éves szobafestő 9 napja eltűnt Váradról; legnagyobb nyomorban levő családja ez uton kér róla hírt.

x **Rheuma, köszvény, csont és izom-zaggyatás** ellen legbiztosabb hatása van a *Citosan*-nak, kapható a »Kigyó« gyógyszer-tárban, Nagyvárad, Bémer-tér és a Vadász-féle Drogueriában. Ára 90 fillér.

x **A közönség érdekét** mozditotta elő **TESZLER SIMÓN** helybeli posztónagykereskedő, hogy engedve t. vevői általános óhajának, *posztónagykereskedését szabászati teremmel* bővítette ki. Kiváló képzettségű és a fővárosban, valamint külföldön bő tapasztalatokat szerzett szabászt szegődtetett, ki a legdivatosab aconoc készítésével a legkényesebb izlést is kielégli, s így bárki *egyhármadrészenyivel olcsóbban*, mint bárhol másutt szerezheti be a legfinomabb angol és scott kelmébből ruhaszükségletét. Egy egyszerű levelezőlapon közölt kívánságra dus collectióját bármikor rendelkezésre bocsátja s azt választás megejtése végett bárhova elküldi.

x **Igazán bámulatot kelt** mindenkiben az a hatalmas, nagy, szépen és izlésesen összeválogatott raktár, ami most az ősi újdonságokból felvan halmozva HAÁSZ MANÓ, kézmű és divat áruházában, Nagyvárad, Zöldfa-utca elején s mondhatjuk minden különös érdek nélkül, hogy a **legolcsóbban** ottan lehet vásárolni, mivel ottan van a legnagyobb forgalom, úgy, hogy sokszor látjuk, midőn a jó ismerős vevők önmaguk is segédkezett nyujtanak a kiszolgálásban. Tehát e szép raktár megtekintését és az árak iránti érdeklődésüket senki se mulassza el.

F ü s t.

Kóstoló.

Furcsa vendéglátó az élet. Mindenbe bele kóstoltatja az embert. Jóba is, rosszba is, összevissza. Hogy valami rendszert kövessen mégis, többet kínál a savanyuból, keserüből, mint az édesből. És hogy tud kínálni! Ifjan és bohón pejsze azt hiszik mindnyájan, hogy a föld kerekén ellenállhatatlanab kinálás nincsen — merkantil-stilusban szólva, nem létezik — mint, mikor a szökehadju Blankák, a szürkeszemű Margitok, vagy a melegmosolyu Nellikék enivaló gráciával adják elének

a süteményes tálat és kedves határozottsággal mondják:

— Nem fogadok el kosarat . . .

Hogy kiábrándít ebből a hitünkéből az élet! Könnyű ott kosarat adni, ahol Kuglerrel kínálják az ifju óriást Bezzeg, mikor az élet kínál, más a helyzet. Föl kell kanalizni a *fekete levest*, bele kell haranni a *keménydióba* és föl kell hajtani — *ki kell inni* — a keserűség jöbarát, ha százszor szabódik is a különös vendég. Itt aztán nincsen pardon, nincsen melegség, nincsen kosár. Ez az élet kóstolója, amely abban is kellemetlenül kilönczködő, hogy míg más konyhákön és tábláknál a végén jó a java, itt az utolsó tál étel a legrosszabb. Mikor már mindent megizeltünk, végül kivétel nélkül valamennyiünknek bele kell harapnunk — a *fübe*. És sir megnyílik sir bezárul . . .

No, de vigabb ének kell nekünk. Pál ur is nyilván így okoskodik, aki most jött el *golyának* valahonnan a harmadik-negyedik vármegyéből a főiskolára.

Könnyen, vigan él hát ő is, mint a nóta-beli diák, ha utra kél. Könnyen él és könnyen fog egy-két abszenciát és könnyen kollokvál rosszul. Itt az ősi a'apvizgák ideje. Pál ur oda is betéved s égnek áll minden hajaszála, amikor hallja, hogy János, vagy Gábor elzúgott, mint a vihar-ágyu. Lám, lám. Az abszi, a sikertelen kollókvium, a bukás, ez mind kóstoló. Pál magába — száll. Az öreg Bukovay, akivel meditálása közben találkozik, fontoskodva kérdi a nyájas ifjut, ha tudja-e, hogy megadta-e Justinianus a *siketnémáknak a szóbeli* végrendekezés jogát.

— Fogós kérdés, fontoskodik a vén róka. Már ezen sokan elvérezték.

Pál ötöl-hatol s a kópéságot észre sem veszi, hanem megfogadja, hogy no, már ezután igazán, de egész komolyan tanul. Semmi kedve, hogy elbukják majd az alapvizsgán. Az élet feléje subintott virgácsával, mint a kis gyerekre. A kóstoló meghasznált . . .

Kálmán, aki *alanyi költő* és valamelyik hivatalban kénytelen-kelletlen fogalmaz, vi'an törtet hazafelé a kávéházból. Szívében dalok hullámanak, ahogy lakása felé igyekszik. Alig várja, hogy meglássa a házat, amelyben lakik. Nem is annyira azt, mint a szomszédét. Ah, igen! Szomszédjában van egy hajlék. Szép lány lakik benne. A büszke, sudár Korláth Mimi, akiért sok cipő kopik és sok kard csörög ott, ahol a népdalban rózsafa nyílik. A háza előtt. Am, Mimi hideg, mint egy karrarai obeliszk s méltóságteljes, mint egy görög istennő. Így hódít így imponál legjobban. De im, Kálmán, a bodorhaju poéta napok óta észlel és sejt valamit. A gyönyörű tündér tüntetőleg az ő *Mimóza-cziklusát* olvassa, valahányszor meglátja házi lírikusát ablaka előtt. Ez jelent valamit, gondolja Kálmán s szíve daktilusokban lüktet ilyenkor.

Most is, amikor hiu reményekkel sőt bizonyos önteltséggel lépeget az ablak felé. Mekkora csalódás! Mimi ügyet sem vet az utcára, mert éppen az ablak előtt két fess *hadnagy* szórja a keresztlützet. Kálmán boszut esküszik a hadsereg és a világ ellen. Ahogy hazaér, a folyosón szembejő vele Katus, aki ott tanul varni Joniperti kisasszony ssalonjában. Kissé rendetlen, kopott a varrólánya, de édes. Szája piros, szeme nagy, haja, mint a selyem. Tetszik neki a poéta, akit hérosznak tart, de aki eddig sohasem akarta észrevenni. Most igen.

— Bájos! mondja neki halkan, ahogy elmennek egymás mellett.

A varrólánya boldogan siet a beregő gép mellé. Kálmán vigasztalódik, még sem utolsó ember ő. Lám Katus. Ej, ej ki hitte volna. Eddig rá sem nézett. Pedig esinos. Határozottan az. Csak azért is! Majd megboszulja és elfelejti — Mimit. És nó-tára gyujt.

Nagy hófúvás van,
Nagy hófúvás van.
Nagy hófúvás van az árokba . . .
Szerelmes vagyok a lányokba.

Dudorássza Kálmán. De hiába. Megint csak folytatja a *Mimóza-cziklust*. Szomoruan. De hát ugyan mi történt vajjon a poétával? Belekóstolt — a *szerelembe*. S a szerelmenek különös zamatot, aromát, buktét kölcsönöz — a *csalódás* . . .

A bakfisok szorgalmasan látogatják a *táncz-*

iskolát, a kolont. Szép idők ezek hej, mindig megemlegetjük őket. Az öreg Zöldfa minap szíves örömmel szórta virágát a jogász tánczestély kedves, vidám lánykáira. Küszöbön a Katalin-estély, a teauzsonák, zsurok ideje elérkezett. S ha kérdezzük Ellát — bocsanat, itt most csak Abstrakt Elláról szólunk — ugyan miért nem megy el mulatságba ő is, bizonyára azt fogja mondani, hogy most még csak a kezdők ideje van itt. A java azután következik. Ez még csak ize itő, — kóstoló. Mutatja, milyen lesz a farsang . . .

Gizike menyasszonya a nyurga doktornak. A mama tegnap rájuk nyitott hirtelenül. A vőlegény ur éppen homlokon csókolta Gizikét.

— Kóstoló, gondolta magában a mama s úgy tett, mintha semmit sem látott volna.

Persze. Ilyen a házaselet kóstolója. Ahogy illik, a javából kínál. Ki hallotta volna, hogy pörpatvar, féltékenység, csapodárság volna a házaselet kóstolója — mátkaság idején. Elég a rosszból később is, ugye?

S most gyerünk abba a bizonyos akáczlombos faluba.

A kövér patikáriusné nagyban dirigálgat a konyhában. Egyszer csak benyit Panni, a nótárius csinos cselédje, akiért nagy szivtusák és verekedések estek már az alvégen. Illedelmesen köszön s tele tálat tesz a konyhaasztalra.

— Tisztelet a tekintetes asszony a tekintetes asszonyt és küld egy kis kóstolót.

A jegyzők tudniillik leölték a süldőt — a frislínget, mert nem akart enni.

Es e aztán együtt van a kompánia. A házigazda jó karcosát, a murcsit kóstolgtatják, vacsora után, megpatkolva — a teát. Kártyáznak közben. A jáger, a ferdész megkopasztja az orvost, akire balul ütött ki az első téli összejövetel.

Sebaj, vizsgálatodik a jókedvű Eskuláp. Visszaadom én még a kölesönt. Hiszen ez ugy is csak — kóstoló. **Yes.**

SZINHÁZ.

Heti műsor.

Szerda: Lady Windermere legyezője. C.

Csütörtök: Pesti nők, A.

Péntek: A szobaleány, B.

Szombat: Tavasz, C.

Vasárnap: d. u. Lőcsei fehér asszony, este; Cranadi vőlegény, (operett ujdonság)

Paradicsom. A tavalyi műsor élénk, kacagató bohózatát ujitotta fel tegnap a vigjátéki személyzet; mint tavaly, úgy az idén is sikerrel. Legjobban tetszettek E. Kovács Mariska, Tóth Elek, Krasznai, Tihanyi, Bérczi Gyula.

Lady Windermere legyezője. Ez idén még nem került előadásra a hatalmas drámai remekmű: »Lady Windermere legyezője«, a minek főszerepét Szerény Gizella kreálja nálunk. A nagyhatású drámát ma felelevenítik a színházban részben új szereposztás mellett.

Ujdonságok. Egész sereg ujdonság van készülöben a nagyvárad színpadon. Már a jövőhéten bemutatják Capus Alfréd új színművét, az »Ifjuságunk-at«, tegnap megkezdtek a próbákat Fényes Samu bájos új vigjátékából, a »Csöppség-ből. Előkészületen vannak még a következő érdekes ujdonságok: »Ferkó falai«, »A párbaj« drámák, »Smólen Tóni«, és »Kukoricza Jónás« bohózatok. Ujdonságszámba fog menni két beces, rég nem adott operette, a »Mikádó« és az »Üdvöske« felelevenítése, mindkettőnek próbái előrehaladott stádiumban vannak s még a hónapban megtartják az előadást.

EGYESÜLETEK.

Legényegyesületi előadás. Mialatt a nagyvárad katolikus körök csöndesen pipázgatnak, kártyáztatnak és hallgatnak, mint csecsemő-gyermek, anyja lágy ölében — a Nagy-

várad Katolikus Legényegyesület fűrgén és serényen egyengeti a keresztény szocializmus utját. Tegnap este Horváth István polg. isk. tanár tartotta meg a keddi előadását. Tárgyát a magyar történelemből vette, amelyen mesteri kézzel vezette végig figyelmes hallgatóságát, a tanulni vágyó iparosifjakat. Szébbnél-szebb képeket szőtt visszazállva a multba az emlékezés szárnyán s a hazafias keresztény lélek bensőségteljes melegével éskedves közvetlenségével, valamint kerekded, formás, helyenkint költői nyelvezetével mindvégig lebilincselte és föllekesítette közönségét, amely aztán óvációkban részesítette. A szépen szárnyaló előadás után Mellau István igazgató mondott köszönet az egylet nevében. A lelkes hallgatóság elénekelt a Szózatot. Popity János ügyvédjelölt azután talpreesett formában vezette tovább a mult vasárnap megkezdett önképző-vitát, amelyben többen vettek részt. Az előadások iránt nöttön-nő az érdeklődés.

Uj katolikus egyesület. A belügyminiszter megerősítette a zádorlaki római katolikus temetkezési egyesület alapszabályait.

MULATSÁG.

Tánczestély Nagyvárad-Velenczén. A Nagyvárad-Velencei Földmivelők Köre 1905. év november hó 26-án, vasárnap, Budai Miklós vendéglőjében, Velence, Kolozsvári-utca, könyvtára és egyéb szükségletei fedezésére zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 korona, család jegy (3 személyre) 2 korona. Kezdeté est 8 órakor. Jegyek előre válthatók a rendező bizottsági tagoknál és este a pénztárnál. Felülízetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Igazságszolgáltatás.

A tűz leánya.

— Esküdtszéki főtárgyalás. —

Csanak Jenő bérlőnél a mezőpeterdi Elek-uradalomban szolgált az idei év május hava óta Bíró Eszter szobalány. Szerették, becsülték, semmi kifogásolni valót nem találtak rajta gazdája családjánál. Julius 17-én meggyulladt a gazdasági jégverem. Majd sűrű egymásutánban, összesen hat ízben fordult elő gyujtogatás a gazdasági melléképületekben. A tüzet mindig észrevették, de sohasem sikerült megtudni, ki a gyujtogató. Végre augusztus 22-én este 9—10 óra között lángba borult a faskamra s ekkor aztán nagy tűz keletkezett, amelyet alig tudtak elfojtani. Miután a faskamrát belülről gyujtották meg, noha a kamrát este bezárták, a gyanu a belső cselédségre irányult s a nyomok aztán Bíró Eszterhez vezettek el, akit le is tartóztattak.

A leány a csendőrség előtt beismerő vallomást tett. Ekkor azonban azt igyekezett elhíttetni, hogy pirománikus. Később a vizsgálati fogságban, belátva elmeheli mesterkedése sikertelenségét, elállott ettől a furcsa védekezési módtól s volt gazdáját, Csanak Jenőt igyekezett bajba keverni. Mikor az erre kifundált vakmerő mese is megdőlt, akkor Csontos János, az uradalmi teigazdaság bérlőjét akarta a vádlottak padjára hurcolni.

Ráfogta, hogy haragosa volt Csanak Jenőnek s házassági ígéretet tett és 300 forintot ígért neki, ha fölgyújtja a gazdaságot. Csontost le is tartóztatták, miután azonban terhelő adat

nem merült föl ellene, szabadlábra helyezték s ma már valószínűleg Amerikában van.

A minden tekintetben bonyolult, szövevényes ügy került tegnap az esküdtbírótság elé. Itt aztán még jobban összekuszálódtak szálai, mert Bíró Eszter most megint másként mondta el a dolgot. Azt állította ugyanis, hogy egyáltalán nem is ő követte el a gyujtogatást, hanem Csontos. Ő csak tudott róla.

Bíró Eszter egyébként Nagyváradon és Mezőpeterden több kisebb ruhalopást is követett el szolgálatadói kárára.

Az esküdtbírótság, amelyen Csulyok Béla dr elnökölt, Biszterszky Elemér és Korn Lajos szavazóbírákkal, tegnap kezdte tárgyalni a bodalmas ügyet, amelyben meg van a bűnös, de senki sem látja tisztán a bűncselekmény okát. A vádlott össze-vissza tagad s különös homályba burkolja a titokzatos ügyet, amely szinte fűzetes ponyvaregénybe illik.

A vádhatóságot Gáthy Bálint alügyész képviselte. A vádlottat Papp János védte. A bizonyítási eljárás során a tanuk többnyire csak a ruhalopásokról, valamint a vádlott magaviseletéről tudtak fölvilágosítást adni. Kihallgatták Csanak Jenőt is, aki igen szépen, nemeslelkűen vallott, minden megtorlási vágy nélkül a hűtlen cseléd ellen.

A főtárgyalást ma folytatják.

TÁVIRATOK.

A válság.

Budapest, nov. 22. (Saját tud. táv.) A törvényhatóságok ellenállásában az ország legelső vármegyéje derekasan megállja a helyét. Dubraviczky László, akit Kristóffy Fazekas főjegyző ellen kiküldött nem tudja teljesíteni hivatását, mert sem Fazekas, sem a vármegye nem veszik figyelembe. Fazekas jelentést tesz a belügyminiszter intézkedéséről a törvényhatóságnak, amely közgyűlésén fog foglalkozni az ügygel. Maga Dubraviczky is kijelentette, hogy Fazekas helyét nem töltheti be, mert a főjegyző nem adja át hivatalát, hanem a közgyűlésre appellál, amelynek döntését mindketten be fogják várni. Szigetszentmiklós és Üllő diszpolgárukká választották Fazekast.

Kubinyi Géza új főispán ma érkezett Komáromba. Csukott kocsiban, 14 csendőr fődözete alatt. Ghyezy Dénes alispán egyszeri fölshölítésre átadta a pecséteket s ezzel megszegte a törvényhatóság szigorú tilalmát.

Kubinyi maga elé cizálta a főszoalalkoztatást, akiknek meghagyta, hogy az ő intenczió szerint járjanak el. Sárközy főispán volt titkárja és Feszty Sándor, Kubinyi titkárja összeszoalalkoztak s kardpárbajt vívtak, amely Feszty megsebesülésével végződött.

Nógrádvármegye alispánja, mint a kormányparti félhivatalos értesül, táviratot küldött Kristóffyhoz, hogy végrehajtja a kormány rendeleteit, csak a dotációt ne vonják meg a megyétől.

Lőcsén a szepesvármegyei ellenzék 50-es bizottsága kimondotta, hogy a főispánt nem installálja. Az installáló közgyűlés egybehívása ellen az alispán utján tiltakozik.

Fülepp Kálmán a főváros tiszti fő-ügyésze most adja meg véleményét a belügyminiszter második megsemmisítő rendeletére vonatkozólag, kapcsolatban a közelebbről elnapolt fővárosi közgyűléssel. A főügyész jelentése szerint az önkéntes adók be nem szolgáltatása törvényszerűség szempontjából meg nem támadható. A véleményes jelentés csütörtökön kerül a tanács elé.

Egy függetlenségi estilap hite szerint a *szabadelvűpárt* s az *alkotmánypárt* fuzióra készülnek. Hieronymi ellene van, ő Fejérváry mellé húz. A fuzió híre éppen nem valószínűtlen s mindenestre jellemző a szabadelvűekre is, meg a haladókra is.

Szél Kálmán a Nemzeti Kaszinóból kiszivárgott hírek szerint kijelentette, hogy a helyzet csak élesebbre fordulhat, ha a nemzeti követelmények legalább valamelyes kielégítést nem nyernek. — Tisza a szabadelvűpárt gyűlésére a fővárosba utazott.

Bánffy hír szerint levelet intéz a II. kerületi újpárt híveivel, hogy Némethet támogassák. — Justh holnap több képviselő élén Korponára utazik az országgyűlés emlékünnepére.

Mailáth püspök és Városvy érsek.

Budapest, nov. 21. (Saját tud. táv.) Mailáth Gusztáv Károly erdélyi püspök Székesfejerváron volt s Városvy érseknél tisztelgett. Rövid időzés után Budapestre utazott.

Uj választás.

Budapest, nov. 21. (Saját tud. távirata.) Somogyi Aladár újból választási kapányba kerül Törökszentmiklóson. — Megint Borbély Györggyel fog szembe állani. A kuria a petícionáló Borbélypártot marasztalta el a költségekben.

Lovagiaskodók.

Budapest, nov. 21. (Saját tud. táv.) Perényi Zsigmond báró máramarosmegyei főispán Szöllősy Ferencz törvényhatósági bizottsági taggal kardpárbajt vívott azért, mert Szöllősy szemére vetette, hogy ránézve diffamáló röpiratot megtorlatlanul, bepörletlenül hagyott.

Föllázadt orosz matrózok.

Budapest, nov. 21. (Saját tud. táv.) Tokióból jelentik Párizsba: A Voronez orosz szállítóhajón zendülés ütött ki. A hajón orosz hadifoglyok vannak, matrózok és katonák, akiket Nagaszakiból Vladivosztokba akarnak szállítani. A zendülők hatalmukba vették a hajót és egy bizottságuk vette át a hajó parancsnokságát.

Rozdeszvenszki és Virren admirálisok is a hajón vannak. A japánok 4 torpedóhajót rendeltek melléje, hogy a zavargás kitörését megakadályozzák. Attól félnek, hogy mihelyt a hajó a japán kitötöt elhagyja, kitör rajta a zavargás.

SZERKESZTŐI PÓSTA.

Dr T. L. B.-Ujfalu. Daczára az erős ígéretnek, mégis későn, csak kedden reggel kaptuk meg a vasárnapi szép ünnepélyről a referátát.

Igy aztán más forrásból kellett megtudnunk. Más-kor gyorsabban kérjük küldeni esetleges tudósításait. Üdvözlét és gratulációt!

NYILTTÉR.

Kitünő alkalom!

Kiárusítás!

Kiárusítás!

N é h a i

P a t t a M a n ó

ékszerész-üzletében lévő áruk
f. évi november hó 16-ától kezdve
hatósági engedély alapján **kiárusítottatnak.**
Mélyen leszállított szabott áron kerülnek
eladásra az összes raktáron levő nagymennyiségű
tárgyak, u. m.:

arany és ezüst ékszerek, briliánsok,
férfi és női arany és ezüst órák
és lánczok, nickel tárgyak, evőeszközök,
függők, gyűrűk, szemüvegek és
látsszerek, mindennemű modern és sze-
cessziós dísz tárgyak.

A kiárusítás a fő-utczai Orsolya zárda mellett
levő üzlethelyiségben történik.

Kiárusítás!

Kiárusítás!

Kitünő alkalom!

Osztálysorsjegyet

* csakis *

KISS DÁVID és TÁRSA

főelárusító-czégűnél

Nagyvárad, Fő-utca 5. szám alatt vásároljunk.
XVII. játék I. osztályának
huzása november 23—24-én.

Bumbera Imre

polgári- és papi-szabó
Nagyvárad, „Bazár“-épület, színház oldal.

Van szerencsém a nagyérdemű kö önség és Főtisztelendő papság becses tudomására hozni, hogy a **legujabb divatu** és a **legjobb minőségű Ó SZI és T É L I** szöveteim raktáron vannak, melyekből a legujabb és legelegánsabb szabás szerinti ruhákat készítem nagybecsű megrendelőimnek.

Különösen felhívom a Főtisztelendő papság figyelmét **SIMA, FEKETE** áruimra, melyekből nagy raktárt tartok a **Főtisztelendő papság részére.** Állandóan nagy választék **reveranda címáda** és egyházi **kvadrátusokból Rívétum** fekete és viola színben, továbbá egyedüli raktára a mai idény legszebb és legczélszerűbb **hit, remény, szeretet övének** (cingulus), mely egyedül **csak nálam szerezhető be.**

Midőn a Főtisztelendő papság és a nagyérdemű kö önség becses pártfogását kérem, föl kell említenem, hogy elvem mindig a jó munka, jutányos ár volt, melytől eltérni a jövőben sem fogok. Nagybecsű megrendeléseit kérve, maradtam kitünő tisztelettel:

Bumbera Imre,
polgári- és papi-szabó.

1834

TÖRT SZÁMOK

TANÍTÁSA ÉS TANULÁSA

középiskolába készülő
tanulók, kisiparosok
és kisgazdák számára.

Irta: **RÁTKAY JÓZSEF.**

Kapható a

Szent László nyomdában.

Szilágyi Dezső-utca 5. sz.

Ára **20 fillér.**

Vidékre 25 fillér előleges beküldése
mellett bérmentesen küldetik meg.

REGÉNYCSARNOK.

A sellő.

16.

Irta: **Wells H. G.** — Angolból fordította — r.

— Nagy megrázkódítás volt rám nézve. Azt hiszem, soha sem ismertem Harryt igazán. Azt hiszem, idealizáltam őt. Azt hiszem, érdeklődött irántam.

— Oh, most is . . .

— De akkor hogyan tehetett?

— Olyan ember ő, akinek . . . erős a képzelőtehetsége.

— Vagy az akarata gyenge.

— Körülbelül — igen.

— Hasonlít a gyermekhez, aki új játékszer után kapkod. Higyje el, Melville ur, engem ez valósággal megrémített. Mintha öregebb és okosabb volnék nála.

Aztán hirtelen másra tért át.

— Azt hiszem, boldoggá fogja őt tenni . . .

— Az eset nagyon komplikált.

— És ő mégis . . .

— Nos?

— Mégis . . . biztosan tudom . . . vissza akar térni hozzám.

— És ön?

— S még sem jön.

— De ön . . . ön is óhajtja, hogy visszatérjen?

— Hogyan feleljek erre, míg ő itt nincs?

— Vannak pillanatok, amikor úgy érzem, hogy szerelmem iránta örökre meghalt. Azt hiszem, nem is szerettem őt soha.

— És soha sem vágyódik utána?

— Ugy érzem, nem vágyódtam soha.

— De most?

— Igen . . . csakhogy hátha nem jön vissza?

— Ha nem jön, ezt csak álszégyenből teszi.

Egy kis szünet állott be; végre Adeline megszólalt:

— Mondja meg neki, hogy jöjjön vissza.

— Mondhatom, hogy feledve lesz minden?

— Nem! Csak annyit mondjon, hogy látni kívánom. Ha erre nem jön, akkor semmiért sem jönné. S ha ezért nem jön, akkor nem is kell nekem többé. Ön ismeri jól, bizalmasa, beszélhet vele. Meg fogja tenni?

— Az ön kedvéért? Igen. A mit csak tehetek, megteszek mindent.

IV.

Ez után a találkozás után Melville egyenest Chatterishez akart menni. De véletlen ese-

mények jöttek közbe s keresztülhúzták minden szándékát.

Alig jött le az emeletről mélyen elgondolkozva, mikor egy idegen alakkal találkozott. Ez az alak Ponyting Mallovné volt, egyike a legtekintélyesebbeknek Chatteris nagynénjei közül. Egy-két kérdést kockáztatott meg Adeline felől, aztán megkérte Melville-t, kísérelje vissza lakására.

Elindultak.

Egyszerre Ponytingné kifakadt.

— Ez a Buntingné mégis csak bolond?

— Bocsánat; én neki régi tisztelője vagyok.

— Megengedem; azért lehet nekem igazam. Mindezeknek azonban a végére akarok járni. Kiféle az a másik némbér?

— Melyik?

— Az a — harmadik.

— Sellő.

— S mi baja?

— Uszonya van láb helyett.

— Bizonyos benne?

— Teljesen.

— Honnan tudja?

— Tudom.

— Nos hát van a világon sok rosszabb dolog is, mint a haluszony.

Melville nem látta szükségét annak, hogy feleljen.

— Az a Glendower-leány is bolond, tette hozzá az asszony.

Melville szólan akart, de csak jobbnak látta hallgatni megint. Mit is feleljen, ha az asszonyok így diskurálnak? Megint csak Ponytingné folytatta.

— Van neki vagyona?

— Glendower kisasszonynak?

— Nem. Arról a hölgyről már mindent tudok. A másiknak.

— A sellőnek?

— Igen, a sellőnek.

— Oh, bőségesen van. Fönícia kincses hajói, elsúlyedte fregatjai, tengerbe merült roncsai.

— Rendbe van. Hát akkor mondja meg nekem, Melville ur, miért ne venné őt Havry feleségül? Mert sellő? Nem rosszabb, azért egy amerikai ezüstbányánál s még közel sem anynyira nyers!

— Első sorban itt van az eljegyzése.

— Oh!

— Aztán itt van a sellő.

— De azt hiszem...

— Hogy csak sellő.

— Semmi kifogás. A hogy én látom, kitűnő asszony lesz belőle.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A keresk. és iparkamarától. A nagyvárad magy. kir. pénzügyigazgatóság a dohány eladási javaknak a nagyvárad vasuti indóházából illetve vasuti pályaudvarból, a nagyvárad m. kir. dohányáru raktárba való befuvarozása, illetve beszállításának biztosítására pályázatot hirdet. Pályázati határidő 1905. november hó 24. A magy. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetősége a vonalai részére az 1906. évben szükséges faggyu, gyertya, szappan, horganytáblák, léczek, szerszámnyelek, gipsz, stb. anyagok szállításának biztosítására pályázatot hirdet. A magy. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetősége az 1906. évben szükséges hidtárk, pallók és szálkák szállításának biztosítására pályázatot hirdet. A magy. m. kir. á. v. igazgatósága az 1906. év folyamán szükséges 54000 drb. fürdőszivacs szállításának biztosítására pályázatot hirdet. Miről az érdekelteket van szerencsénk azzal értesíteni hogy a szóban lévő pályázat közelebbi feltételei a kamarai irodában a hi-

vatalos órák alatt d. e. 8-tól d. u. 2 óráig megtekinthetők. Nagyvárad, 1905. november hó 17. A nagyvárad kereskedelmi és iparkamara. Huzella Gyula, kir. keresk. tanácsos elnök. Dr Sarkadi Lajos, titkár.

A gabonatözsde határideje.

Budapest, nov. 21.

Buza okt. — — — —	16.38
Rozs okt.-re — — — —	13.16
Tengeri április 1906 — — — —	13.38
Zab ápr.-ra — — — —	13.16
Repeze aug.-ra — — — —	21.06

Értéktözsde.

Budapest, nov. 21.

Osztrák hitelrészvény — — — —	678.—
Magyar hitelrészvény — — — —	706.—
Leszámitoló bank — — — —	499.—
Rimamurányi — — — —	548.—
Osztrák-m. államvasuti részvény	681.75
Közuti vasut — — — —	582.50
Városi villamos vasut — — — —	316.50

Hivatalos árfolyamok.

A budapesti áru- és értéktözsde 1905 nov. 21-én.

Magyar aranyjárdék 4% — — — —	114.40
Magyar koronajárdék 4—0/0 — — — —	95.15
Magyar koronajárdék 3 1/2 0/0 — — — —	86.10
Magyar földtehermentesítési kötvény 4% — — — —	95.50
Horváth-szlavon földtehermentesítési kötvény — — — —	90.50
Magyar nyerevény sorsjegy-kölcson — — — —	2.16
Tisza-szab. és szegedi sorsjegy-kölcson — — — —	160.—
Osztrák járdék papirban — — — —	77.00
Osztrák járdék ezüstben — — — —	199.05
Osztrák korona járdék — — — —	101.77
Osztrák járdék aranyban — — — —	99.40
1860. oszt. államsorsjegyek — — — —	1.59
Osztrák-magyar bankrészvény — — — —	16.35
Magyar hitelbank részvény — — — —	712.—
Osztrák hitelbank intézeti részvény — — — —	672.75
Osztrák-magyar államvasuti részvény — — — —	669.—
20 frankos arany (Napolendor) — — — —	19.13
Német birodalmi márka — — — —	117.50
London vista — — — —	240.05
Páris vista — — — —	95.50
20 márkás arany — — — —	23.48

A szerkesztésért felelős:

Dr. V U C S K I C S G Y U L A.

HIRDE T É S E K

jutányos árban

felvételnek

a

„TISZÁNTÚL“

kiadóhivatalában.

4⁰-OS Magyar koronajárdék

december hó 1-én esedékes szelvényeit

már november hó 20-tól kezdve

költségmentesen beváltja a

Biharmegyei kereskedelmi- ipar- és terményhitelbank Nagyvárad, Teleki-utca.

Árlejtési hirdetmény.

Nagyvárad város külső utaira szükséges s az egyes utakra az árlejtési feltételekben részletezett felosztás szerint kiszállítandó 1056 köbméter rostált kavics szállításának vállalatba adása céljából 1905. évi november hó 30-ik napján d. e. 10 órákor a városház bizottsági termében nyilvános árlejtést fogok tartani.

Ajánlatot szóval vagy írásban zárt ajánlat utján lehet tenni, zárt ajánlatok azonban csak az árlejtés megkezdéseig adhatók be.

Az árlejtési feltételek alulírott hivatalos helyiségében megtekinthetők, szóbeli ajánlatot tevők azokat az árlejtés előtt aláírni kötelesek, zártajánlattevők pedig ajánlataikban kitenni kötelesek, hogy az árlejtési feltételeket ismerik, s magukra nézve kötelezőknek elfogadják.

Ajánlattevőt ajánlata azonnal, Nagyvárad városát azonban csak a tanácsnak az árlejtés eredménye felett hozott határozatának jogerőre emelkedésével kötelezi. A város tanácsa fenntartja magának: a jogot, hogy a beadott ajánlatok közül szabadon választhasson, esetleg az árverés eredményét megsemmisíthesse, s új árverést rendeljen el, vagy a beadott ajánlatokat mellőzve a szállítás iránt tetszése szerint intézethessék.

Nagyvárad, 1905. évi november hó 20-án.

Komlóssy József

j. és g. tanácsnok, mint az árverési
küldöttség elnöke.

Egy magyarországi bérlő levele.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész cs. és kir. udv. szállító urnak Neunkirchen, Alsó-Ausztria.
Naszaaly.

Van szerencsém itt e helyen köszönetemet kifejezni azért a csodás hatásért, amely az Ői kitűnő Wilhelm-féle antiarthritikus antireumatikus vértisztító-tejájának használata után nyilvánul. Evvel a teával egy süttöi asszonyt teljesen meggyógyítottam, habár ezt az asszonyt már háromnegyed év óta a környék legjobb orvosai gyógykezelték és már lemondottak életéről. Ezen kura által a tea oly kedvelt lett itt a környéken, hogy Török József gyógyszerész, Budapest, Király-utca 7 bizonyonnan nagy mennyiséget ad el a süttöi gazdáknak.

Az én házamban is megtörtént, hogy én nálam alkalmazott fiatalember oly éles csuszfájdalmakat érzett, hogy se kezét se lábát mozgatni nem tudta, de az ön teájától három csomagnak elhasználása után teljesen meggyógyult. Én is használom ezt a teát kétszer évente és megvagyok róla győződve, hogy az nekem jól tesz. Még egyszer a gyógyultak leghálásabb köszönetét kifejezve maradok kitűnő tisztelettel

Hohldampf Mihály,

Kapható Franz Wilhelm gyógyszerész cs. és kir. udvari szállítóúrnál Neunkirchen, Alsó-Ausztria, valamint nevesebb gyógyszerertárakban és drogueriákban.

AMERIKAI**ÁRUHÁZ**

kézmű- és női divatáru raktár
Nagyvárad, Fő utca (Bazár épület).

Olaszi leglátogatottabb üzlete.

Bámulatos szép
ujdonosságok
érkeztek, melyeknek
megytekintése figyel-
met érdemel.

**! Olesó árak tekintetében!
ez üzlet utólérhetetlen!**

Uj üzlet.

Tisztelettel van szerencsém értesíteni a mélyen
tisztelt vevőközönséget, hogy helyben a

Fő-utczán

ujjonnan épült Stern-palotában, a Szé-
chenyi-szállodával szemben egy

**fűszer-, csemege-
üzletet nyitottam.**

Hol is mint városunkban jelenlegi vállalatom
hézagot pótló intézmény, amennyiben főelvem
a legkisebb bevásárlásnál is a nagybani ára-
kat alkalmazni a legfinomabb elsőrendű
árak és pontos előzékeny kiszolgálás, amidőn
is kegyes támogatásukért esedez

mély tisztelettel:

Blaha Istvánné.

Helybeli megrendelések
azonnal házhoz küldetnek, vidékiek díjtalan
csomagolással vasúthoz szállítva.

BELEPÉSI FELHÍVÁS.

A Bihar megyei korona takaré- és hitelszövetkezet
1906. évi január 1-én

uj évtársulatot kezd,

mely 1908. december hó végéig tart.

Egy üzletrész egy korona.

A befizetési könyvecskék mindjárt a belépés
alkalmával szolgáltatnak ki.

A szövetkezet helyisége:

a Bihar megyei Takarékpénztár 1-ső emeleti üzlethelyiségében van,
Nagyváradon, Kossuth Lajos-utca 2. sz. alatt.

Jegyzések itt, valamint a földszinten levő váltó-
üzletben már a mai naptól kezdve elfogadtnak.

Az igazgatóság,

Vezérszó: Minden darab szappan Schicht névvel

tiszta és ment káros alkatrészeketől.

Jótállás: 25.000 koronát fizet Schicht György ezé,
Aussighan bárkinek, aki bebizonyítja, hogy
szappana a »Schicht« névvel, valamely káros keveréket
tartalmaz.

SCHICHT-szappan!

(„Szarvas“ vagy „kúlc“ szappant)

Megtakarít pénzt, időt és fáradságot.

A ruhát kiméli és megóvja.

1227. b.

Mindennemü ruha és
mosási módszer részére
legjobb és legolcsóbb.

Hófehér ruhát ad.

A színeket emeli, fénylővé
és világossá teszi.

Várlásnál különösen ügyeljünk arra, hogy minden
szappan »Schicht« névvel és a »Szarvas« vagy a
»kúlc« védjeggyel legyen ellátva.

4%-os Magyar koronajáradék

december hó 1-én esedékes szelvényeit

már november hó 20-tól kezdve

minden levonás nélkül pénztárunknál beváltjuk.

Bihar megyei Takarékpénztár.

Szőnyegek,

függönyök, gyterítők, és pokróczok a gácsi gyár bizo-
mányi raktárában

Spárga szőnyegek	25 krtól kezdve.
Manilla	40 „ „
Glória	80 „ „
Chenilia	1.20 „ „
Szövet függönyök	1.10 „ „
Csipke	1.80 „ „
Chenilia	6.50 „ „
Szövet ágyterítők	1.50 „ „
Chenilia	3.60 „ „
Nagy asztal szőnyeg	3.20 „ „

SPITZER TESTVÉREK cégénél,
NAGYVÁRAD, Zöldfa-utca,

gyári, olesó szabott árakban kaphatók.